Tunturikerho KAVTSI

Kavtsin hyvän tuulen talvivaellus Käsivarressa

Kavtsin hyvän tuulen talvivaellus Käsivarressa 13.4 - 21.4 2003 **Keijo Lindberg**

Sairastumiset olivat verottaneet vaellukselle lähtijöitä kolmella henkilöllä. Porukka saatiin kasaan ripotellen. Olli tuli mukaan Rovaniemeltä, Pauli Kittilän lentoasemalta ja Tuomo ja Panu vasta Peerajärven jäältä. Linjuri jätti meidät Peeralle n. 16.00 aikaan. Lähtö sujui rivakasti. Arskan lantiovyötä jouduttiin kohta kiristämään - liekö kapeauumaisuudella vaikutusta asiaan. Hiihtelimme kolmisen tuntia ennen leiriytymistä Peeravaaran itäpuolelle. Sateli lunta. Hanki kantoi leirissä saapasmiestä.

Tuntureita kohti.

Seuraava aamu valkeni pilvisenä pakkasyön jälkeen. Keli oli raskas illalla ja yöllä sataneen uuden lumen takia. Kaikki eivät myöskään tainneet muistaa raaputtaa lunta pois ahkion pohjasta. Miten sitä ei muistakaan tällaisia yksinkertaisia, mutta ensisijaisen tärkeitä asioita. Sää parani nopeasti ja oli pilvettömän auringonpaisteinen illansuuhun asti. Tämän 1. varsinaisen vaelluspäivän taival taittui ankarasti ponnistellen ja hikeä pyyhkien vastamaahan Ragahoaivia kohti aina pitkälle iltapäivään asti. Ylämaan jälkeen menimmekin sitten ensin loivaa alamäkeä Rakahjoen viertä, tasamaata Tierbmes-varrin eteläpuolta ja lopulta laskimme jyrkästi Pollosvuobmiin Tierbmesjohkan pohjoispuolelle. Lopussa vähän jo takeltelikin.

Leiri.

Aamu oli aurinkoinen ja lämpimän tuntuinen pakkasyön jäljiltä. Matti virkisti aamuamme huuli-harpun soitolla - Kulkurin valssi kuinkas muutenkaan. Menokin tuntui eilisen jäljiltä helpommalta. Ahkiot luistivat paremmin. Nousimme aluksi Kaitsajoelle sen länsipuolta. Matti oli menotuulella; muiden piti huolehtia tarpeellisista tauoista. Tasaisellakin tuli hiki, koska ei tuullut ja aurinko helotti. Lounastimme Siedjonlahkulla. Tuuli heräili ja laskeuduimme Reikämaalle auringon mennessä osin pilvien taakse. Lopussa sukset taas takelsivat - Panu meni viimeiset sadat metrit lumikengillä. Päätimme jäädä Reikämaalle useammaksi yöksi.

Yöllä oli leutoa. Aamulla sateli lunta, jonka vuoksi myöhensimme lähtöä ja päätimme muutenkin liikkua sään "armoilla". Luppopäivän etapiksi muodostui siten Pitsoskordsi. Päivemmällä ei satanut, mutta oli pilvistä ja lauhaa. Pysähdyimme menomatkalla Meekontuvalla. Liikkeellä oli monenlaista tallustajaa -

ahkionvetäjiä, lumikelkkailijoita reen kanssa ja ilman sekä rinkkahiihtäjiä. Pitsoskordsilla joimme kahvit ja nautimme putouksesta. Korppikin kävi raakkumassa.

Pitsus.

Seuraavana yönä pakasti jo paremmin ja aamukin oli aurinkoinen ja tuuleton. Teräshanki siivitti menoamme Toskaljärvelle ihmettelemään pilkkimiesten ja -naisen saaliita. Jää oli heidän mittaustensa mukaan 1,3 m paksu. Se lähtisi kuulemma kesäkuun toisella viikolla. Nautimme olostamme auringonpaisteessa oikein kunnolla. Jos eivät "akut" lataudu tällaisissa maisemissa ja tällaisessa säässä kiireettömyyden keskellä, niin ei sitten missään. Auringosta tosin voi olla haittaakin - Arjalla alkoi olla vaikeuksia ja hänen piti suojautua siltä ylimääräisin vaattein. Nousimme Toskalilta arviolta n. 1 000 m:iin Annjalonjiin rinteille. Takaisinlasku leiriin oli hankalaa. Usea meistä kaatui - Ansku pahimmin, mutta onneksi vammautumatta. Teräshangen hallitseminen alaspäin mentäessä ei ole niitä Lapin helpoimpia asioita. Illalla kävimme vielä Saivaaralla.

Toskal.

Pitkäperjantaina tuli ero. Arska, Panu ja Tuomo jättivät pääporukan suunnistaen straadaa pitkin Kilpikselle. Muu porukka lähti auringonpaisteessa toiveikkaasti kohti itää. Olli hiihteli ilman paitaa. Auringonpaiste jatkui Porojärven päähän asti, sitten rupesikin satamaan vettä. Harvoin on vaellusteni aikana näin käynyt. Koetin pitää mielessäni Kösän viljelemän sanonnan joka sää on retkisää. Sade loppui kuitenkin nopeasti ennen Ingavarria. Lunta oli paikoin enää 10-15 cm ja se alkoi pehmetä tunti tunnilta. Arja upposi Harrejavrin eteläpuolella jokeen - onneksi niin, että pääsi nopeasti ylös käytännöllisesti katsoen kastumatta. Lounastimme Taabmatuvalla ja saimme kuulla siellä olevalta Hentmanin Raijalta, että oli ennustettu lämmintä (+ 15 C^{o}) seuraaviksi päiviksi. Päätimme lähteä etelään tietä kohti "Kiinan muurin" kautta.

Pakkanen ei auttanut meitä yöllä. Lumi oli sosetta. Yritimme pysytellä kelkkaurilla. Vaihdoimme Kiinan muurin itäpuolelle paremman jäljen toivossa. Poroenolla oli osin vettä jäällä. Hiihdimme auringonpaisteessa ja lämmössä Raittijärven pohjoispuolelle. Lumi suli silmissä. Pystytimme leirin hyvissä ajoin paljaalle maalle ja vietimme iltapäivän kovassa tuulessa. Kösäkön kaaret nuljahtivat teltassamme. Iltaa kohti tyyntyi. Matti piti mahdollisena, että hiihtäisimme tikkatietä maantien varteen - niin kuin sitten kävikin.

Ei taaskaan pakastanut. Aamulla + 3 C^{o}. Laskimme alas Raittijärven kylään ja siitä jatkoimme tikkatietä. Rahpesoaivin länsirinne oli sulanut paikoin niin, että jouduimme vetämään ahkiota sulalla maalla. Ylempänä tuuli kovaa lännestä. Lounastimme taasen pälvellä. Aurinko paistoi ja lämmintä riitti. Pystytimme leirin tikkatien varteen Nammakan eteläpuolelle.

Valokuvat Tuomo Väliaho

Mukana:

Matti Reittamo
Pauli Aaltonen
Ansku Penttinen
Keijo Lindberg
Arja Autio
Olli Kesonen
Tuomo Väliaho
Panu Loisa
Arja Jurmu

sivun alkuun ▲

© Juhani Greinert päivitetty 01/30/2019 18:00:54

© Juhani Greinert päivitetty 07/08/2003 20:00:11

sulje ikkuna